

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
ČETRTEK
1994

10. FEB.

Letnik XLIX
Štev. 6 (2741)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Abujevi so zapeli stricu v zadnje slovo

Umrli je dr. Franci Zwitter

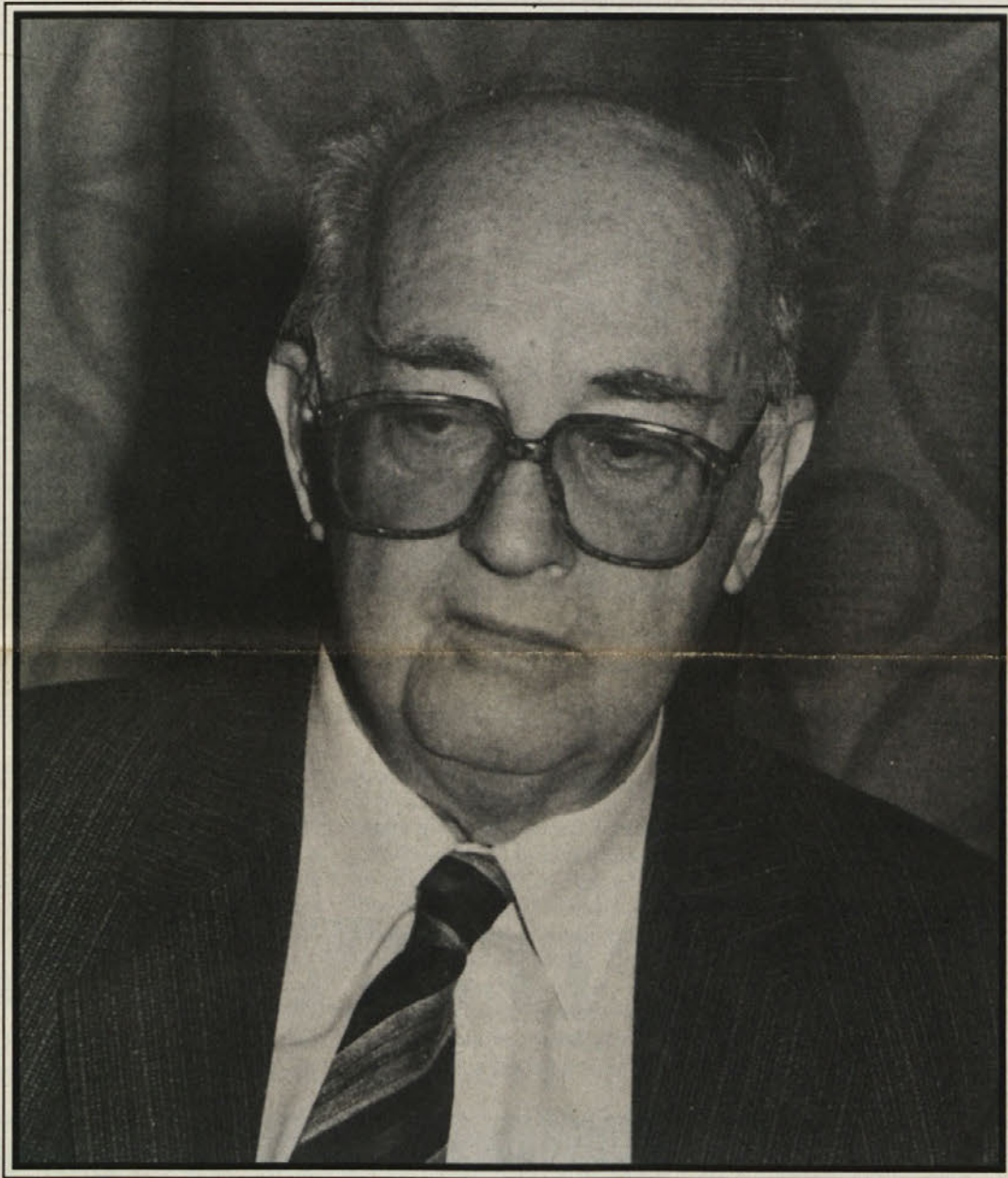
2. februarja je preminul eden največjih mož v zgodovini koroških Slovencev, politični in kulturni delavec, znan in spoštovan daleč preko avstrijskih meja.

Težko je najti besede, ki niso bile še izrečene, ki bi vsaj približno lahko zaobjele vse delo in trud za slovensko narodno skupnost na Koroškem, vso njegovo ljubezen in bolečine ob delu za tolikanj ljubljeno slovensko besedo. Dvakrat težko, ker moramo vse to šele prav oceniti. Njegova pomoč, njegovo zanimanje in svetovanje se nam je vedno zdelo samoumevno. Bil je starosta, doyen Zveze slovenskih organizacij in njegova avtoriteta je veliko pomenila. Smrt nam ga je iztrgala sredi dela, saj je kljub upokojitvi in bolezni bil aktiven skoraj do zadnjega diha.

Dragi Franci Zwitter! Ni še dolgo, ko smo skupaj proslavljali tvoj 80. rojstni dan. Tvoj duh je bil svež in pronicljiv. Nisi mogel prikriti skrbi, ki te je navdajala ob trenutnem položaju Slovencev na Koroškem. Dal si nam podporo, nas opogumljal, tudi opozarjal. Svoje življenjsko delo si že zdavnaj predal drugim, a vendar si dal na razpolago svoje ime in angažma za vse, ki jim je materina beseda ena največjih vrednot v življenju.

Nadaljevanje tvojega dela nam je vsem obveza in zaobljuba! Ohranili te bomo v častnem spominu in spoštovanju.

ZVEZA SLOVENSKIH ORGANIZACIJ
z vsemi včlanjenimi organizacijami

Govor predsednika ZKP Janeza Wutteja-Luca na žalni seji za dr. Francijem Zwitterom

Spoštovani žalujoči žena in otroci z družinami, dragi sorodniki, soborci in prijatelji!

Vest o smrti dr. Francija Zwittera je mene kakor tudi vse bivše borce in prijatelje, nekdanje in sedanje sodelavce močno presenetila. To posebno zaradi tega, ker je po nezgodi že dobro okreval in zdravstveno napredoval. Toliko bolj nas je prizadela njegova nenadna smrt.

Dragi Franci! Pred kratkim si obhajal svoj 80-letni življenjski jubilej. Bil si dobro razpoložen in poln optimizma; vsi smo se s Teboj veselili in kovali načrte za nadaljnje delo.

V zadnji vojni, ko je bil slovenski narod obsojen na izgon in smrt, si se tudi Ti priključil

protifašističnemu upor in se tam, kamor Te je zanesla vojna vihra, boril proti nacističnemu okupatorju. Kot partizan v daljni Črni gori si spoznal boj zatiranih za svobodno in enakopravno življenje. Ta vrednota protifašističnega boja Te je napolnjevala potem v vsem življenju in s to vrednoto si obhajal vsa povojna desetletja boj in delo koroških Slovencev.

Že kot študent si se s svojimi sošolci in somišljeniki udeleževal v našem narodnopolitičnem in predvsem kulturnem delovanju. Zaradi te Tvoje dejavnosti so Te merodajni činitelji tudi po vojni povabili k sodelovanju v narodnem gibanju. Naše delovanje po vojni je bilo v koroških razmerah zelo težko in kritično, saj smo na

vseh straneh imeli sovražnike. Kdor ne pozna tiste povojne dobe na Koroškem, ne more razumeti, v kako težkih pogojih smo se borili za ponovno poživitev naših političnih, kulturnih in gospodarskih dejavnosti. Dr. Franci Zwitter nam je poleg svojega delovanja v vodilnih vrstah našega gibanja vedno bil na razpolago v vseh zadevah ter nam je pomagal z nasveti in dejanji – posebno tudi takrat, ko so nas blatili, zapirali in obsojali.

Dragi Franci! Ko se danes poslavljamo od Tebe, se Ti v svojem imenu in v imenu Zveze koroških partizanov praviskreno zahvaljujem za ves Tvoj trud in vso skrb za našo borčevsko organizacijo od njenega rojstva leta 1946 pa do danes.

Bil si aktiven član njenega glavnega odbora in iz svojih dolgoletnih življenjskih izkušenj si doprinesel za obstoj in uspešno delo naše in ostalih organizacij. V vseh zadevah smo se obračali nate, z organizacijskimi in osebnimi problemi smo iskali pomoč, in s Tvojo podporo nam je marsikaj uspelo.

Zahvaljujem se Ti, za vse pravne nasvete in pomoč, ki si jih brezplačno nudil socialno šibkim rojakom in jim pomagal v kritičnih zadevah. Tvoja poštenost in socialna nastojenost sta Te močno razlikovala od drugih Tvojih kolegov, ki se v tem pogledu nikakor ne morejo meriti s Teboj. Dragi Franci!

Vse svoje življenje si deloval, se boril in žrtvoval za svoj narod. Za vse to Ti dolgujemo globoko hvaležnost in priznanje. Ohranili Te bomo v čast-

nem spominu ter se po Tebi in Tvojem delu zgedovali tudi pri naših bodočih prizadevanjih. Pri tem nas bo vzpodbujal Tvoj zdravi optimizem, kot tudi v primerih neuspehov in razočaran nisi zgubil vere v človeka in v končno zmago pravice.

Slava Tvojemu spominu!

Janez Wutte-Luc

Namesto venca na grob

dr. Franciju Zwitteru bo Zveza slovenskih izseljencev prispevala ustrezen znesek za Muzej NOB pri Peršmanu in za Dijaški dom.

Hvaležni za vse njegovo nesebično delo v korist bivšim pregnancem in žrtvam fašizma bomo našega dolgoletnega pravnega svetovalca in častnega člana ohranili v trajnem spominu.

Zveza slovenskih izseljencev

Vprašanje je treba reševati v dialogu

V ponedeljek, 7. februarja 1994, je predsednik Slovenije Milan Kučan povabil predstavnike Narodnega sveta in Zveze slovenskih organizacij na razgovore o nadaljni politiki slovenskih osrednjih organizacij na Koroškem in da bi po pretekli, ne samo politični konfrontaciji, izmerili možnosti sodelovanja in usklajevanja političnega dela in natopanja. Pogovor je bil na dan pred slovenskim kulturnim praznikom in predsednik Slovenije je prav skupni kulturni prostor imenoval eno od tistih točk, ki je Slovence kot narod ohranjala.

Predstavniki ZSO in NSKS na obisku pri predsedniku R Slovenije Milanu Kučanu

Legitimnost obeh konceptov

Vsi udeleženci so pogovore ocenili kot zelo produktivne in kulturne, kar lahko pomujemo kot dober znak za prihodnjo politično klimo na Koroškem. Kučan je dal jasno vedeti, da noče biti razsodnik med obema osrednjima organizacijama, brez kakršnegakoli ovinkarjenja pa je poudaril, da sta oba koncepta, ki ju zastopata ena in druga organizacija, legitimna in izraz političnega pluraliz-

ma znotraj narodne skupnosti. Poudaril je nadalje, da je narodna skupnost subjekt, ne pa podaljšana roka slovenske politike in da mora Slovenija kot matična država to tudi upoštevati. Pri tem ne sme diferencirati med zamejci, jih deliti na boljše ali slabše Slovence, ampak je dolžna, da jih preko vseh dnevnopolitičnih razvojev obravnava kot subjekt in kot celoto in jih po tem načelu tudi podpira in da priznava politični pluralizem med njimi. Kritiziral pa je Kučan dejstvo,

da demokratična Slovenija nima strategije pri obravnavanju zamejskega vprašanja.

Predsednik Slovenije je tudi z ozirom na koroški večinski narod ponovno potrdil definitivnost meje na Karavankah in pripomnil, da Slovenijo kot državo z vzorno urejenim manjšinskim vprašanjem seveda skrbi tudi razvoj manjšinskega vprašanja v Evropi. Slovenija svojo manjšinsko politiko gradi na načelu demokracije in več pravic za manjšine. Zato odklanja načela reciprocitete in tudi numeričnosti (številčnosti) pri odmerjanju manjšinskih pravic.

Manjšina je subjekt

Za Koroško to konkretno velja, da je pri uveljavljanju slovenskih zahtev do Slovenije in do Avstrije treba upoštevati legitimnost obeh konceptov ZSO in NSKS, ker sta izraz skrbi za manjšino in naj omogočata tisto obliko javnopravnega zastopstva, ki zagotavlja obstoj narodne skupnosti. Narodna skupnost mora demokratično, brez prisile, najti tisto obliko zastopstva, ki najbolj odgovarja njenim zahtevam in tudi potrebnim pravnim spremembam v Avstriji. Koroški Slovenci naj kot subjekt definirajo svoje interese do R Slovenije in do Avstrije.

Predsednika ZSO in NSKS, Sturm in Grilc, sta predstavila stališči svojih organizacij.

Sturm je poudaril, da manjšina ni podaljšana roka politike R Slovenije, ampak da osrednji organizaciji suvereno koordinirata svojo politiko. Poudaril je, da narodnostni položaj na Koroškem ni rožnat in da ZSO tudi zato zagovarja koncept odprte manjšinske politike, ker le-ta ne sloni na etnični prisili. Zveza slovenskih organizacij zagovarja koncept Sveta Evrope, multikulturalnost in

„Zamejski Slovenci so subjekt, ki sam odloča o svoji usodi, ne pa podaljšek slovenske politike. Odgovornost Slovenije do svojih manjšin je nesporna“

Predsednik R Slovenije Milan Kučan

večjezičnost, in išče prijatelje znotraj večine, kar se predvsem odraža v ustanovitvi Rizzijevega društva. ZSO je za pluralizem v narodni skupnosti in se zavzema za tako koordinacijsko telo med osrednjima organizacijama, ki bo to načelo upoštevalo. V praksi med njima ni razlik, te so samo pri ocenah javnopravnega zastopstva, ker je ZSO proti prisilnemu in nasilnemu poenotenju osrednjih organizacij v tem vprašanju. Skupno zastopstvo naj ne vodi do izključevanja določenih svetovnonazorskih skupin.

Pluralizem velja

Grilc je izhajal iz načela skupinske integracije in skupinskih pravic za narodno skupnost, politični izraz tega pa naj

bi bilo minimalno zajamčeno zastopstvo v zakonodajnih telesih, ki naj bi preprečilo izigravanje narodne skupnosti. Predsednik NSKS si v tej zadevi predstavlja rešitev, podobno v Sloveniji. Tudi on je kritiziral, da Slovenija nima jasne manjšinske strategije. Stališča predsednika ZSO, Marjana Sturma je ocenil kot spodbudna, odločno pa je zavrnil vsakršnen narodni katastrof.

Pogovora se je kot strokovnjak udeležil tudi emeritirani univerzitetni profesor in predsednik Kluba koroških Slovencev v Ljubljani Bogo Grafenauer. Dejal je, da so se odnosi med koroškimi Slovenci zaostriili tedaj, ko je bil po samovolji ene od osrednjih organizacij (Narodnega sveta) ukinjen bivši Koordinacijski odbor koroških Slovencev (KOKS), ki je bil primerna platforma dialoga od srede petdesetih let naprej. Če manjšina take platforme ne bo spet ustanovila, potem bo to zanj huda nesreča. Zato je treba ustanoviti zastopstvo, ki bo kot operativen instrument upoštevalo politično diferenciacijo narodne skupnosti – beri: pluralizem in ki ne sme biti sredstvo oblasti ene skupine nad drugo ali nad tretjo. Kot tako je Grafenauer ocenil socialdemokratsko delovno skupnost.

Pogovorov sta se udeležila tudi državni sekretar za zamejce dr. Peter Vencelj in generalni konzul Jože Jeraj. Vencelj je dejal, da njegov urad pripravlja strateški papir v zadevi zamejcev.

Franc Wakounig

Pretekli teden sva se z Brigitto Busch mudila pri Svetu Evrope v Strasbourgu in na sedežu UNESCO v Parizu, kjer sva predstavila poročilo o medkulturnih projektih, za katere skrbiva kot izvedenca. Trenutno je deset projektov, ki vsebinsko zajemajo tri sledeča področja: medije, izobrazbo in politično kulturo. Čeprav se ti projekti uresničujejo v različnih državah, tako npr. v Ukrajini, na Hrvaškem, v Nemčiji in Avstriji, so tesno povezani s celovško univerzo oz. s koroškimi iniciativami za medkulturno sožitje. Večletno zavzemanje koroških znanstvenikov za spremembo političnega vzdušja s pomočjo medkulturne izobrazbe je opogumilo mnoge, da so se lotili iniciativ, v katerih sodelujejo pripadniki različnih narodnosti. Predvsem v vzhodno- in južноеvropskih državah so medkulturne iniciative velikega družbenega pomena, ker so čestokrat edina opozicija k uradni politiki nacionalizma.

Ker je zanimanje za medkulturne projekte v zadnjem času zelo naraslo, je Svet Evrope poveril naju, da na celovski univerzi ustanoviva delovno skupino „Medkulturna mreža“, ki na eni strani povezuje posamezne iniciative, na drugi strani pa skrbi za kontakt med Svetom Evrope in iniciativami. Čeprav nekateri projekti tečejo komaj dobro leto dni, je opaziti, da pritegujejo vedno več zainteresiranih in vzpodbujajo k novim idejam, kako preseči narodnostne meje. Eksemplarično hočem na kratko prikazati delovanje štirih projektov.

V projektni skupini, ki pripravlja v Užgorodu v Ukrajini večjezični radio, se je porodila misel, ustvariti tudi jezikovni center, kjer naj bi se izobraževali tamkajšnji učitelji za dvo- in večjezični pouk. Skupaj s Svetom Evrope prireja ta jezikovni center konec februarja tega leta v Užgorodu večdnevni učiteljski seminar za dvojezičnost, pri katerem bodo kot referenti sodelovali tako uč-

jim delovanjem vplivati na politično kulturo. Cilj je, z različnimi dejavnostmi ustvariti take pogoje, da bo življenje v tej jezikovno in kulturno mešani regiji potekalo v duhu strpnosti in spoštovanja. Ta skupen pouk potrebuje predvsem nove učne vsebine, ki bodo pospeševale povezovanje med pripadniki obeh narodov in utrjevale doraščajoče – ne glede na njihovo narodno pripadnost – v

Strasbourgu dosegla, da je padel avstrijski radijski monopol. S pomočjo avstrijske rektorske konference in celovške univerze naj bi še v tem letu začel poskusno oddajati medkulturni radio, ki bo tesno sodeloval z lokalnimi radijskimi postajami sosednjih dežel (kot Radio Jesenice, Radijo Slovenj Gradec in Radio Onde Furlane). Ta radijski projekt hoče predvsem manjšinski jezik slo-

ko naj bi se večina in manjšina skupno vključevali v oblikovanje medsebojnih odnosov. Kultumopolitično povezovanje preko narodnostnih meja zamre pogostokrat zaradi strahu pred asimilacijo in zlorabo. Temu se je možno le izogniti, če imata pri raznih skupnih prizadevanjih jezik in kultura manjšine nenadomestljivo funkcijo. Samo s tako držo je možno delati proti družbenemu razvrednotenju manjšin. Svet Evrope in UNESCO hočeta širiti idejo Rizzijevega društva tudi v drugih podobnih političnih okoliščinah in finančno podpreti razne dejavnosti.

Za zastopnike obeh mednarodnih institucij je delovna skupina „Medkulturna mreža“ na celovski univerzi velikega kulturnega, izobraževalnega in političnega pomena na področju odnosa med raznimi narodnostnimi skupinami. Evropska integracija bo tem manj grozljiv proces za manjšine, čim bolj bodo same aktivno oblikovale politično vzdušje. Zapiranje v lastne narodnostne prostore je samo kratkoročna morebitna rešitev, v resnici pa je zmeta. Perspektive preživetja si bodo ohranile le tiste narodnostne skupine, ki bodo v povezovanju z večino dokazale, da je njihov delež pri oblikovanju življenjskega prostora neizpodbiten. Ravno v času naraščajočega nacionalističnega vzdušja so povezovanja preko vseh narodnostnih in verskih meja zelo potrebna, da se ohranijo humanistični ideali civilizirane družbe.

Vladimir WAKOUNIG

Svet Evrope in UNESCO podpirata medkulturne iniciative

telji iz Berlina kot dvojezični učitelji iz Koroške. Takoimenovani „zahodni“ učitelji naj bi skupaj z „domaćimi“ pripravili učne pripomočke, ki so potrebni za pouk v večkulturnem in večjezičnem Zakarpatju. Še junija tega leta pa bo v Celovcu trodnevni seminar za dvojezične učitelje, kjer bodo učitelji iz Berlina prikazali nov način dvojezičnega alfabeticiranja. To strokovno povezovanje dvojezičnih učiteljev iz Ukrajine, Berlina in Koroške pa naj bi daljnoročno služilo tudi kulturnemu povezovanju in kontaktu šol med temi tremi regijami.

V Gorskem Kotarju na Hrvaškem so Hrvati in Srbi ustanovili mirovno iniciativo, ki hoče s svo-

identifikaciji s Kotarsko regijo. Da bi mirovna iniciativa bila tudi na lokalno-politični ravni čim uspešnejša, pripravljajo iniciatorji s pomočjo švicarskih občin koncept za regionalno pospeševanje. Ta pobuda naj bi med prebivalstvom utrdila zavest, da je sožitje med Hrvati in Srbi možno, če se skupno zavzemajo za gospodarsko poživitev kraja in za lokalno demokracijo.

Veliko pozornosti je zbudil pri Svetu Evrope medijski projekt AGORA kot večjezičen in medkulturni radio, ki ga pripravljajo na celovski univerzi. Iniciativa AGORA je bila tista, ki je pred enim letom s svojo pritožbo pri sodišču za človekove pravice v

venščino poudariti kot jezik vsakodnevnega srečanja in s tem delovati proti trenutnemu razvoju, ki slovenščino potiska v obrobno pozicijo tujega jezika. Poskusno fazo tega medkulturnega radia bodo znanstveno spremljali in dokumentirali.

Tako pri Svetu Evrope kot pri UNESCO je ustanovitev Rizzijevega društva naletela na širok odmev. Obe mednarodni organizaciji podpirata koncepcijo društva, ki hoče za uresničitev konkretnih projektov pridobiti pripadnike manjšine in večine. Za UNESCO kot institucijo, ki se briga za kulturo in izobraževalno povezovanje med narodi in deželami, je Vincenz Rizzijevo društvo poseben primer, ka-

Zadnja pot velikega koroškega Slovenca

Pogrebne obrede za dr. Francija Zwittera so v cerkvi sv. Jožefa na Otočah opravili škof dr. Vekoslav Grmič, rektor Jože Kopeinig, bistrški župnik Stanko Trap in domači župnik Lehrbaum. Rektor Kopeinig je v pridigi poudaril globoko vernost in socialni čut pokojnega. Pri maši je pel mešani pevski zbor „Danica“, s katerim je pokojni vselej bil prijateljsko povezan. Pred mrtvašnico na pokopališču v Šmartinu so velikemu Ziljanu v slovo najprej zapeli Abujevi pevci pretresljivo ziljsko pesem in zbor „Danica“, ki je na odprtem grobu zapel pesem „Rož, Podjuna, Zilja“. Stanko Trap, ki je skupaj z Jožetom Kopeinigom pokojnega pokopal, je dejal, da se je dr. Franci Zwitter trudil, da bi se slovenski narod na Koroškem utrdil in okreplil in bi veselo živel na svoji podedovani zemlji. Vselej je bil najtesneje povezan z rodno Ziljo, nikoli ni klonil in čeprav je imel težak poklic, je bil mehak po srcu.

V imenu Zveze slovenskih organizacij se je od njenega dolgoletnega predsednika poslovil njegov naslednik dr. Marjan Sturm. Dejal, da smo izgubili predvsem izkušenega svetovalca, ki je vedno našel pravo besedo, koristen nasvet in plodno

pobudo. Sturm je nakazal osebno in politično pot pokojnega, ki sega od propada prve avstrijske republike, pohoda nacionalsocializma do povojne ureditve manjšinskega vprašanja. On in njegova generacija so bili aktivno vključeni v ta razvoj, dr. Zwitter se ni izmikal

odgovornosti, ne kot dijak in kot študent, ne kot član uporniškega gibanja, in ne kot vodilni povojni politik slovenske narodne skupnosti na Koroškem, kjer je bistveno sooblikoval njeno politiko. Dejstvo je, da nosi vrsta povojnih dokumentov podpis predstavnikov obeh slo-

venskih osrednjih organizacij, posebej še to velja za Spomenico koroških Slovencev iz leta 1955, ki je postala magna charta naše narodne skupnosti in jo je dr. Zwitter odločilno soformuliral. Formuliral je tezo o skupnem slovenskem kulturnem prostoru, spoznal je potrebo po

enotnosti vseh Slovencev v konkretnih zahtevah ob upoštevanju pluralizma znotraj narodne skupnosti. Njegova osebnost izraža stalnico protifašističnega in družbeno napredno zasnovega narodnostnega boja koroških Slovencev. Svoj življenjski opus je povezal z življenjem matičnega naroda ter vprašanje manjšinske politike z realnostjo avstrijske politične ustrojenosti. Imel je izoblikovano humanistično in socialno držo, kot odvetnik je dostikrat brezplačno pomagal svojim rojakom.

Dr. Matevž Grile se je v imenu NSKS in KKZ poslovil od dr. Francija Zwittera. Z njegovim in dr. Joška Tischlerja imenom je tesno povezan povojni razvoj koroških Slovencev. Dr. Zwitter je bil mož z jasnimi političnimi profili, ki se je razdajal za svojo narodno skupnost, ki ni dopustil, da bi koroški Slovenci bili drobiž, ampak da morajo vselej biti subjekt pri urejanju manjšinskega vprašanja. Bil je mož dialoga in enotnosti narodne skupnosti, h katerima ni alternative.

Dr. Valentin Inzko je poudaril, da je njegova zgodovinska zasluga, da je vodil ZSO v zavestno vključevanje koroških Slovencev v avstrijsko politično življenje. **Franc Wakounig**

Nepregledna množica je pospremila dr. Francija Zwittera na njegovo zadnjo pot.

Sporočamo žalostno vest, da je v sredo, dne 2. februarja 1994, v 81. letu starosti umrl dolgoletni vodilni narodno- in kulturnopolitični delavec

DR. FRANCI ZWITTER

**BIVŠI PREDSEDNIK ZVEZE SLOVENSkih ORGANIZACIJ
PREDSEDNIK NADZORNEGA ODBORA SLOVENSKE PROSVETNE ZVEZE**

ČLAN GLAVNEGA ODBORA ZVEZE SLOVENSkih PARTIZANOV

ČASTNI ČLAN ZVEZE SLOVENSkih IZSELJENCEV

BIVŠI KOORDINATOR SREČANJA NARODNIH SKUPNOSTI SOSEDNIJH DEŽEL

PREDSEDNIK DRUŠTVA KOROŠKIH PRAVNIKOV

PODPREDSEDNIK A.I.D.L.C.M.

BIVŠI GLAVNI UREDNIK SLOVENSKEGA VESTNIKA IN POSLOVODJA PODJETJA DRAVA

NOSILEC VISOKIH AVSTRIJSKIH, SLOVENSkih IN JUGOSLOVANSkih ODLIKOVANJ

Bil je lik človeka, ki je vse svoje življenje posvetil delu in boju za pravice slovenske narodne skupnosti na Koroškem in drugih narodnih manjšin, za živo povezavo z matičnim narodom in za miroljubno sožitje med ljudmi.

Koroški Slovenci bomo svojega zaslužnega rojaka, preizkušenega narodnega in kulturno-političnega delavca ohranili v častnem spominu.

ZVEZA SLOVENSkih ORGANIZACIJ

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA
ZVEZA KOROŠKIH PARTIZANOV
ZVEZA SLOVENSkih IZSELJENCEV

ZVEZA SLOVENSkih ŽENA
SLOVENSKI VESTNIK

DRAVA – ZALOŽNIŠKA IN TISKARSKA DRUŽBA

Dr. Zwitter se je rodil 10. oktobra 1913 v Zahomcu na Zilji. Izhajajoč iz zavedne slovenske družine se je začel že kot dijak vključevati v narodno delo. Že takrat so bili njegovi sopotniki mladi ljudje, ki so kasneje z njim vred sooblikovali organizirano delo za narodno skupnost. Med njimi so bili Luka Sienčnik, Joško Tischler, Zdravko in Vinko Zwitter. Ta skupina je že takrat po plebiscitu izdelala politični in kulturni program koroških Slovencev.

Skupaj s Pavletom Zablaticom, Valentinom Travnikom, Brumnikom, Mohorjem in drugimi je začel organizirati, mladi ljudje so izdajali svoj list. Študij je nadaljeval v marijanišču in ker je bila tam slovensčina prepovedana, so se dijaki shajali in se učili na pamet dela slovenskih klasikov.

V času, ko je Franci Zwitter študiral, je začel propadati parlamentarni sistem v Avstriji, prepovedali so bili organizacije in stranke, politično udejstvovanje je bilo oteženo. Zwitter, ki je bil takrat v bogoslovju, je takrat še upal, da bodo Slovenci dobili nekaj pravic, ki jih je obljubljal Schuschnigg. Kot študent je zastopal slovensko kmečko zvezo pri raznih pogajanjih in pogovorih.

Vendar, kot je nekoč omenil dr. Zwitter, so bili študentje precej prepuščeni sami sebi, edina močna struktura je bila katoliško usmerjena. V dvajsetih in začetek tridesetih let so se na Dunaju zbirali slovenski študentje ne glede na državljanstvo. Tam je nanj zelo vplival dr. Joža Vilfan, ki mu je kasneje med drugo svetovno vojno pomagal, da je odšel k partizanom. Pa vendar so bili tedaj slovenski študentje izolirani, sami med seboj, saj so hoteli združevati predvsem zavedne Slovence, da bi se ne porazgubili.

V Innsbrucku je potem Franci Zwitter dokaj hitro dokončal študij prava. Službe na sodišču ni dobil z utemeljitvijo, ker ni član nacionalsocialistične stranke. Domov se je vrnil ravno na dan, ko je bil v Celovcu Hitler na obisku. Slovenski funkcionarji so hoteli takrat zaščititi manjšino in izrekli lojalnost do Hitlerjeve oblasti po anšlusu. Dr. Zwitter je pisal Slovenski prosvetni zvezi, da je veljal plebiscit le med Avstrijo in Jugoslavijo, ne velja pa za naci-

Bil je velik človek – dr. Franci Zwitter

stično diktaturo, zato da mora SPZ zahtevati priključitev k Jugoslaviji.

Dr. Zwitter je potem brezplačno delal na Slovenski prosvetni zvezi, saj druge službe kot koroški Slovenec ni dobil. Vpisal se je na ekonomsko visoko šolo in ob tem tudi opravljal korekture za »Koroš-

Kotorski in se jim pridružil. V Jugoslaviji je ostal do konca vojne.

Po vojni se je takoj želel vrniti na Koroško. V Dravogradu, kamor so ga najprej napotili, je pomagal številnim koroškim izseljencem, da so se lahko vrnili domov. Po nekaj težavah se je lahko vrnil tudi sam. V

varstvu v Beljaku, kjer je dobil kazenski in socialni oddelek. Kot aktivist OF je dr. Zwitter spoznal v beljaškem okraju skoraj vse hiše. Tedaj se je vodila borba za priključitev k Jugoslaviji. Dr. Zwitter je kmalu zapustil Beljak in odšel na Dunaj, kjer je bil prvi glavni urednik Slovenskega vestnika, imel pa

roškimi Slovenci do prvih razcepitve zaradi svetovnonazorskih gledanj. Nekateri so se bali komunistične Jugoslavije. V začetku je imela OF brezdvomno večino slovenskega prebivalstva na Koroškem se seboj. Ko je prišlo do pariške odločitve glede mejnega vprašanja, je del koroških Slovencev postavil tezo, da so se OF in njeni predstavniki preveč umazali s svojim delom in da zato niso pripravljeni v novem času voditi koroške Slovence. Zato da je potrebna sprememba vodilne politične strukture. Na nadvse viharinem občnem Slovenske prosvetne zveze zboru je bil l. 1948 izvoljen dr. Zwitter in ne dr. Tischler. Ker so koroške oblasti skušale prikazati občni zbor za ilegalnega, je dr. Zwitter prosil dr. Tischlerja, naj mu potrdi pravi potek občnega zbora. Ta je to seveda storil, kar dokazuje, da osebni stiki niso bili nikdar tako prekinjeni, da bi ne mogli skupno reševati važnih vprašanj, čeprav bi po pisanju v Vestniku in Tedniku lahko kdo sodil drugače. Ko je šlo za skupne interese, se je vedno našla skupna pot.

Dr. Zwitter je vedno iskal povezave z avstrijskimi demokrati, zato se je občasno pojavila vest, da del »naprednih Slovencev« zaradi svojega prizadevanja za sodelovanje izdaja slovenske narodne interese. Leta 1955, tik pred podpisom ADP, se je DFDL preorganizirala v Zvezo slovenskih organizacij. Njen prvi predsednik je bil dr. Franci Zwitter in to je ostal do leta 1982.

Že pred letom 1955 so koroški Slovenci pripravljali spomenico. Zamisel ZSO je bila, naj bi se vse narodne organizacije ne glede na svetovni nazor združile, ZSO naj bi bila praktično parlament koroških Slovencev. NSKS takšne strukture ni hotel in tako je vsak zase pripravljala spomenico. Na osnovi osnutka, ki ga je ZSO izdelala in razposlala na gospodinjstva, je prišlo do pogovorov in končno do skupno formulirane spomenice.

Ta skupna spomenica je še danes osnova zahtevam po pravicah koroških Slovencev.

Udeleženci žalne seje za dr. Zwittera. V ospredju člani družine.

kega Slovenca«. A kmalu je bil vpoklican v vojsko. Mladi intelektualci so bili zelo zbegani ob paktu med Stalinom in Hitlerjem. Pakt je bil zanje, ki so bili polni vseslovanskih idej, strašno hud udarec. Najprej so dr. Zwittera poslali v Francijo, od tam na špansko mejo in spomladi leta 1942 na vzhodno fronto, kjer je izvedel, da so mu izselili domače. Ker si je bil zlomil roko, so ga poslali nazaj v Nemčijo, od tam pa, ko je ozdravel, v Srbijo. V Beogradu je poiskal dr. Vilfana, ki mu je šele povedal o resničnem položaju v Evropi in na Balkanu, o partizanih in kolaboraterjih. Leta 1944 je našel stike s partizani v Boki

Področji so ga takoj zaprli Angličani, a uspelo mu je, da jim je pobegnil. Ko je šel na pogreb devetih partizanov v Malošče, je spoznal Marka Primožiča, Draga Druškoviča in Rudolfa Cefarina. Tam je izvedel za stike med koroškimi Slovenci in in avstrijskimi demokrati, zlasti s Komunistično partijo. Po nalogu Osvobodilne fronte je sprejel delo na okrajnem gla-

je stike z oblastmi, tako avstrijskimi kot tudi zasedbenimi. Dela je bilo ogromno, situacija pa težka. Ko se je nekoč vrnil iz Celovca na Dunaj, ga je tam pričakala ruska patrolja. Na zaslišanju so ga obtoževali, da dela z Vestnikom protisovjetsko propagando. V času kominforma ni mogel ostati na Dunaju, vrnil se je v Celovec, družina pa je ostala.

Leta 1947 je prišlo med ko-

Iz govora Jožeta Partla, predsednika Zveze izseljencev, na žalni seji

Poslavljam se od narodnjaka, predsednika, partizana, člana izseljeniške družine, Ziljana in prijatelja. Ko je bil naš narod obsojen na smrt, ko je bila prepovedana naša beseda, se ni potuhnil. Pridružil se je narodnoosvobodilnemu gibanju, kjer je ostal do poraza sil, ki so hotele zaslužiti celotno Evropo.

Ta čas smo pretrpeli v pregnanstvu tudi slovenski izseljenci. Kot nam je ob povratku v Beljaku izbojeval pot dr. Tischler, je slovenske pregnance, ki so se vračali preko Slovenije, pripeljal na Koroško dr. Franci Zwitter. V povojnih letih, ko je bilo treba vrniti izropane domove nazaj v last slovenskih pregnancev, je dr. Zwitter skupno s svojim bratom Mirtom pomagal premagati avstrijsko birokracijo. Vsa povojna leta je bil pravni svetovalec ZSI. Na naše sestanke je hodil bolj redno kot marsikateri odbornik.

Dr. Franci Zwitter je imel gotovo, kot vsak, svoje poglede na naš razvoj. Nagibal se je bolj k integraciji v obstoječe avstrijske strukture, vendar ne za vsako ceno. Zdelo se mu je vedno prav, da je treba krepiti hkrati narodno hrbtenico. Ko je ustanovljala narodne organizacije, se je vedno pripisalo, da so slovenske. Ko sva se pogovarjala o NOB, sva si bila edina, da se je 90 odstotkov borcev borilo izključno za svobodo slovenskega naroda. Zavzemal se je za enotnost kulturnega prostora. Zavedal se je, da narod, ki ne goji stikov z večino slovenskega naroda, ne more obstati. V tem smislu tudi njegove besede – če multikulturalnost goji samo manjšina, je lahko zanjo to zelo nevarno. Dragi predsednik, mislili bomo o tvojih naukih. Počivaj v miru, ne bomo te pozabili.

(Nekaj govorov z žalne seje bomo objavili prihodnjič.)

Poleg predstavnikov organizacij so spregovorili še mnogi, med drugimi škof Vekoslav Grmič iz Maribora.

Praznovanje slovenskega kulturnega praznika v Železni Kapli in Celovcu

Poldej Zunder prejel Linhartovo plaketo

Ni treba posebej omenjati, da je kapelška Prešernova proslava tradicionalna; letos pa se je prvič zgodilo, da sta se obe osrednji kulturni organizaciji poslužili prav programa kapelškega prosvetnega društva „Zarja“ za skupno osrednjo proslavo v Celovcu.

Program se je pričel z recitalom Prešernovega „Krst pri Savici“ v režiji Poldeja Zundra in izvedbi društvenikov. Scena in kostumi so bili delo Brede Varlove, glasba pa Romana Verdela. Krst pri Savici je zagotovo primeren okvir kulturne proslave, vendar je tokrat

treba priznati, da so verzi le nekoliko pretrd oreh za amatersko skupino. Pesnikove bolečine ob izgubi „črtov in bogov nad oblaki“, ob vsem, kar je pomenilo svojstvenost, izročilo, domovino in seveda tudi samostojnost, iz recitala ni bilo zaznati. Na vsak način pa je predstavitev slovenske klasike predvsem na Koroškem izrednega pomena, kajti – koliko jih je, ki poznajo v resnici Prešernovo poezijo? Marsikomu je morebiti znan kvečjemu kakšen verz iz „Zdravljice“.

Naše koroško občinstvo, kateremu radi očitajo pretirano zadržanost in da ne znajo „piti iz sebe“, pa sta navdušili dve pevki: Dragica Kovačič in

Natalja Vorobjova, članici mariborske operne hiše. Dva čudovito jasna, krepka, zveneča

Župnik Poldej Zunder je prejel Linhartovo plaketo

glasova. Nastopila sta še moški pevski zbor „Valentin Polanšek“ z Obirskega pod vodstvom Foltija Hartmana in pa mešani zbor „Zarja“ pod vodstvom Gabrijela Lipuša.

Na predlog Slovenske prosvetne zveze je Zveza kultur-

Na proslavi v Železni Kapli je bil tokrat slavnostni govornik Mirko Bogataj.

Operni pevki Dragica Kovačič in Natalja Vorobjova sta navdušili občinstvo

30-letno delovanje kot občinski odbornik Priznanje Hermanu Jägru

V prostorih nad posojilnico so se zbrali v petek, 28. 1. 1994, na povabilo EL Škofiče nekdanji in aktivni kandidati s svojimi soprogi oz. soprogi, da počastijo poslavljajočega se občinskega odbornika Hermana Jägra. Po 30 letih aktivnega dela je predal funkcijo v mlajše roke Magde Errenst, ki se bo morala kot ženska še posebej uveljaviti v popolnoma moški domeni občinskih odbornikov. Domačini jo poznajo kot agilno kulturno in športno delavko in pred leti so ji tudi zaupali predsedniško mesto v domačem kulturnem društvu „Edinost“. V spomin in priznanje je Magda Errenst predala Hermanu Jägru skromno darilo z sledečimi besedami:

„Ko predajaš tvojo tridesetletno funkcijo kot občinski odbornik ženski, dem schwachen Geschlecht“, se čutim res slabotna in neizkušena. Bojim se, da uspeha, ki si ga bil deležen ti, jaz ne bom dosegla. Bil si namreč globoko zasidran in priljubljen pri domačih, ker si deloval na vseh področjih v prid narodne skupnosti. Kot rodoljub in vesten človek si tu spoznal, da je treba prevzeti odgovornosti in delovati za so-

človeka. Zato so ti zaupali volilci mandat, da jih zastopaš na občinski ravni. To si opravljal 30 let vestno in uspešno, kar se je na zadnjih volitvah tudi izkazalo. Nisi štedil ne ure ne korakov, ko je bilo treba priboriti si tudi ta uspeh. Precejšnjo mero idealizma, časa in podpore iz lastnega žepa je bilo za to potrebno. Dosledno si zastopal svoje mnenje in tako prispeval k temu, da je bila odločena marsikatera sporna točka v občinskem odboru s tvojim glasom v prid nas vseh.

Zato se danes v imenu nas

vseh tukaj in mislim v imenu vseh volilcev iskreno zahvalim za tvoje vestno delo in upam, da z današnjim dnevom tvoje sodelovanje ne bo ukinjeno, ampak da boš s tvojo bogato izkušnjo stal ob strani, ko bomo potrebovali tvoje pomoči.

Da bo spomin na tvoje delovanje vedno prisoten, dovoli, da ti predam malenkost v priznanje. Zaključek tvoje odgovornosti pa naj izzveni v dobrem razpoloženju in zraven spada tudi kozarček dobre kapljice.“

Večera so se udeležili in s svojim obiskom počastili slavljenca domači župan Foltej Happe, ki mu je v priznanje ravno tako predal spominsko darilo, se zahvalil za konstruktivno sodelovanje in zaključil z željo, da še naprej podpira občinsko delovanje v prid vseh občanov. Nato še predsednik EL Andrej Wakounig, ki se je dolgoletnemu odborniku prav tako zahvalil, da je s svojim delom pomagal ohraniti slovenski jezik in zavest prav v tem obrobnem jezikovnem kraju. Med drugim je tudi povedal, zakaj nastopa EL na deželnozborskih volitvah in podčrtal, da bo na tej podlagi lažje zahtevati samostojni slovenski mandat v deželnem zboru. Večer je pri dobri pijači in jedachi izzvenel v poznih urah v dobrem razpoloženju.

Večji izkupiček pri prodaji lesa

Za posestnike gozdov v Podjuni se stavi vprašanje, kako lahko iztržijo iz polomljenega lesa še količkaj dobička.

Posebej pri firmah, ki ponujajo višje cene mora biti kmet pozoren, da mu kupec pri klasifikaciji lesa to prednost ne spet odvzame. Zato je strokovno krojenje lesa zelo važno. Pri tem je treba stremeti po čim večji količini kakovostnega lesa (Wertholz).

Pri borovem lesu je problem predvsem s črnimi vejami, ki izpadajo pri žaganju, ker niso priraščene; prav tako pa s krvmi debeli. Hlod kvalitetnega razreda B, ki je dolg 4 metrov sme biti ukrivljen za maksimalno 6 cm in sme imeti največ 4 nezaraščenih vej, ki merijo v

premeru največ 5 cm.

Pri drobnem, mladem lesu se pogosto s krojenjem posebnih sortimentov lahko doseže višja cena, npr. drogovi in drogovnjaki (Masten und Stangen) etc. Višja cena pa se doseže predvsem z večjo količino prodanega lesa. Zato je ugodna prodajna skupnost, saj posamezen kmet po navadi nima večjih količin. Ugodnosti pri skupni prodaji pa so tudi pri brusnem lesu (Schleifholz) in vlakninskem lesu (Faserholz).

Tovarna celuloze v Frantschachu nudi cene, ki so sledeče razporejene (vse cene so ekskluzivne in veljajo za prezem robe od ceste, po kateri lahko vozi tovornjak): 10 do 100 kubičnih metrov po 340,- šil.;

101 – 300 kubičnih metrov po 350,- šil.; 301 – 500 kubičnih metrov po 360,- šil.; 501 in več kubičnih metrov po 370,- šil.

Po običajnostih avstrijske trgovine z lesom (österreich. Holzhandelsusancen) je vlakninski les sledeče opisan: Les mora imeti vsajh 7 cm premera na vrhu (brez skorje). Kupujejo ga s skorjo in brez skorje. Dolžina znaša od 2 do 6 metrov v celih metrih. Upoštevati je treba, da je vlakninski les zdrav, čedno okleščen (nobenih ostankov vej) in na obeh straneh odrezan. Če temu ni tako pade v kategorijo „sekunda kvalitete“, prav tako kot les, ki je že ostro rjav (hartbraun) ali rjav (rotstreifig).

Dr. Hans Madritsch

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Bo odločilen osebni stik kandidatov EL z volilci?

Dvoje bije v oči v pogovoru z gornjim naslovom (Janko Kulmesch, NT, 28. 1.) Majčken je pomenski odtonek med „biti odločilen“ in „odločiti“, in vendar je upoštevanja vreden, še posebno tistemu, ki daje prednost izražanju z glagoli. Pravšnja raba prvega je takšnale: Njegovo mnenje zame ni odločilno. In kakšen naj bi bil gornji naslov? O d l o č i l b o... A zakaj še nisem zapisal celega popravljenega naslova? Zato ga nisem, ker bo še prej treba preiščati o rabi določene in nedoločne pridevniške oblike. Seveda vprašamo, „kakšen“ da je njihov stik in bi potemtakem morali uredniku dovoliti nedoločno obliko „osebni“, in vendar je ta rabljeni „osebni stik“ hkrati povsem določen s pristavkom „kandidatov – EL z volilci“, zato pa ta „osebni stik“ nikakor ni več „osebni“, ampak samo še „o s e b n i“ stik kandidatov EL z volilci. Cel naslov bi se torej moral glasiti ODLOČAL BO OSEBNI STIK KANDIDATOV EL Z VOLILCI.

V istem pogovoru je zapisano: „zato smo se odločili poveni voditi volilni boj.“ – Človek bi najprej pomislil, da bo dejal „bomo vodili bika za vrv, kajti boj je boj, bik pa bojevit. Moti me torej najprej fraza „voditi boj“, pa tudi bolj slovenski „se bomo borili“ ni kaj prida, ker ni resničen, ker je samo senzacionalen, jormaško kričav, skratka bučen tamtam. Pametni ljudje po vsem svetu so pacifisti, dovezetni samo za razumske pogovore. No, pa da je rekel „s m o s e o d l o č i l i z a c e n e n v o l i l n i b o j“, bi ga pustil pri miru, tako pa naj mu naštejemo nekaj mogočnosti za „vodenje“: vodimo lahko otroka za roko, tujce po mestu, koga za nos, zato govorimo tudi o gorskem vodniku (ne vodiču!) in ovnu vodniku pa o političnem voditelju in šolskem vodju. Včasih pa kdo tudi kako razpravo vodi ali pa kako podjetje – v pogubo. Po teh in takšnih primerih bi se urednik moral ravnati, kadar ga mika hoditi v zelnik k Nemcem: ti pa že, ti imajo vse sorte führerjev.

Datum	Kraj	PRIPREDITVE	Prilagoditelj
Petek, 11. 2. 19.30	v kulturnem domu v Sentprimozu	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov (predpremiere)	Gledališče ob Dravi, SPZ, SPD „Danica“
Petek, 11. 2. 19.30	v kulturnem domu na Brnci	Fran Milčinski/Ivo Svetina: „ Butalci/Die Schildbürger “; premiera ob 10-letnici igralske skupine. Režija Zdravko Zupančič.	SPD „Dobrač“
Petek, 11. 2. 19.30	v kulturnem domu na Radišah	Radiška norija – pustovanje	SPD „Radiše“
Petek, 11. 2. 18.00	v telovadnici v LŠ v Selah pri Škocijanu	Kipling – Vari: Radovedni slonček gost: lutkovna skupina „Mi smo mi“; režija Tine Vari	Mlad. gled. skupina
Petek, 11. 2. 20.00	v farni dvorani v Železni Kapli	Pustna prireditev	SPD „Zarja“
Petek, 11. 2. 19.30	v farni dvorani v Žvabeku	„ Kadar se ženski jezik ne suče “ Gostuje igralska skupina iz Vogrč	KPD „Drava“
Sobota, 12. 2. 19.30	v kulturnem domu na Brnci	Ponovitev predstave „ Butalci/Schildbürger “	SPD „Dobrač“
Sobota, 12. 2. 19.30	v kulturnem domu v Sentprimozu	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov (premiera)	Gledališče ob Dravi, SPZ, SPD Danica
Sobota, 12. 2. 20.00	pri Šoštarju v Globasnici	Travestie – Revue – Show	SAK
Sobota, 12. 2. 15.00	v gostilni Lukner v Žvabeku	Pust za otroke in starše	KPD „Drava“
Sobota, 12. 2.	pri Kovaču na Obirskem	Pustni ples ; igra Trio Pavlič; maske zaželjene	
Nedelja, 13. 2. 9.30	pri gostilni Folta v Slovenjem Plajberku	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov	Gledališče ob Dravi, SPZ, SPD Vrtača
Nedelja, 13. 2. 14.30	v stari šoli v Sentjanžu	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov	Gled. ob Dravi, SPZ, SPD „Sentjanž“
Nedelja, 13. 2. 19.30	v kulturnem domu v Dobri vasi	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov	Gled. ob Dravi, SPZ, SPD „Srce“
Nedelja, 13. 2. 14.00	v kulturnem domu na Radišah	Otroški pustni ples	SPD „Radiše“
Nedelja, 13. 2. 14.00	v farni dvorani v Sentjakobu	Pustovanje upokojevcov	Društvo upokojevcov
Nedelja, 13. 2. 14.00	v kulturnem domu v Sentprimozu	Otroški pustni ples	SPD „Danica“
Nedelja, 13. 2. 15.00	v farnem domu v Selah	Levstik – Veras Martin Krpan ; kabaret; gostuje igralska skupina SPD „Borovlje“. Režija Bogomir Veras. Po predstavi pustovanje za staro in mlado; igra Duo Peugeot	SPD „Planina“
Nedelja, 13. 2. 19.00	v farni dvorani v Kotmari vasi	Kadar se ženski jezik ne suče ; gostuje igralska skupina iz Vogrč	SPD „Gorjanci“
Torek, 15. 2. 19.30	pri Joklinu v Celovcu Badg. 7	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov	Gledališče ob Dravi, SPZ, Pri Joklinu
Sobota, 19. 2. 19.30	v kulturnem domu v Sentprimozu	Koncert pevskih zborov „ Od Pliberka do Traberka “, sod.: Kvintet Ajda, Oktet Tro in dekliški zbor Karantanija iz Prevalj, MoPZ Črnjanski pobi in MePZ Mato iz Črne, MePZ Danica	
Sobota, 19. 2. 9.00	v Domu v Tinjah	Dan čebelarjev ; predavata Matevž Krasnik in Franc Kolenc (do 16.30)	Dom v Tinjah
Ponedeljek, 21. 2. 20.00	v kulturni dvorani na Muti pri Rožeku	Plesni tečaj „ Od valčka do sambe “; vodi Gregej Kristof; cena za 10 dvojnih ur: 600 šil.	
Sobota, 26. 2. 20.00	v stari šoli v Sentjanžu	Koncert ; nastopa skupina „Al Capone“, štrajhtrijo iz Ljubljane (čelo in dve violini)	SPD „Sentjanž“
Nedelja, 27. 2. 19.30	v Mestnem gledališču v Celovcu	Ivo Svetina: Šeherezada ; gostovanje Mestnega gledališča iz Ljubljane; režija Tomaž Pandur	
Četrtek, 3. 3. 20.00	pri Joklinu v Celovcu	Iztok Mlakar – predstavitev nove kasete oz. CD	KDZ Celovec
Petek, 4. 3. 20.00	v farnem domu v Sentjakobu	Iztok Mlakar – predstavitev nove kasete oz. CD	SPD „Rož“
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Kovaču na Obirskem	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki ; režija Peter Militarov; gost.: Gledališče ob Dravi	Gled. ob Dravi, SPZ SPD V. Polanšek, SPD „Zarja“
Od 26. 3. do 30. 3.		Izobraževalno potovanje v Umbrijo-Assisi, Perugia, Spoleto in druga mesta; spremljata mag. Borut Uršič in rek. Jože Kopeinig	Dom v Tinjah

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, moža in deda dr. Francija Zwittera se vsem zahvaljujemo za izkazano sožalje in številno udeležbo pri maši zadušnici in pogrebem opraviilu. Posebna zahvala velja gospodu škofu dr. Vekoslavu Grmiču iz Maribora, bistriškemu župniku Stanku Trapu, rektorju tinjskega doma Jožetu Kopeinigu, ki je pokojnega v zadnjih dneh njegovega življenja spremljal, župniku fare Šentjožef gospodu Lehrbaumu. Nadalje Abujevim pevcem iz Zahomca in MePZ SPD „Danica“ za petje pri žalni seji, maši in na grobu, in vsem govornikom, ki ste nas v naši globoki žalosti spremljali.

Rosi Zwitter v imenu vseh sorodnikov

Sožalne brzojavke

Ob smrti dolgoletnega predsednika Zveze slovenskih organizacij na Koroškem dr. Francija Zwittera sporočam vam in vsem Slovincem na Koroškem svoje globoko sožalje. Bil je steber slovenstva na Koroškem, bil je med buditelji nacionalnega ponosa in narodove samozavesti.

Vplival je na oblikovanje narodno zavodnih mladih pokolenj in jih zavezal k nadaljevanju njegovega dela. V tem trenutku žalosti se mu zahvaljujemo za njegovo veliko delo in se klanjamo njegovemu spominu.

Milan Kučan, predsednik R Slovenije

Ob smrti špovovanega gospoda dr. Francija Zwittera, dolgoletnega predsednika Zveze slovenskih organizacij na Koroškem in uglednega voditelja koroških Slovencev vam v imenu Narodnega sveta koroških Slovencev in Krščanske kulturne zveze izrekamo iskreno sožalje.

Dr. Franci Zwitter je kot eden najvidnejših političnih in prosvetnih delavcev koroških Slovencev skozi desetletja bistveno sooblikoval pot slovenske narodne skupnosti na Koroškem in se dosledno zavzemal za njene pravice. Skupno z rajnim predsednikom Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Joškom Tischlerjem je ob izdelavi spomenice koroških Slovencev leta 1955 položil temelj sodelovanju med osrednjima političnima organizacijama in tako tudi skupnim prizadevanjem za izpolnitev v členu 7 Avstrijske državne pogodbe zajamčenih manjšinskih pravic.

Z ljubeznijo do materine besede in priznavajoč se k narodnostni identiteti je dr. Franci Zwitter z vneto deloval za ohranitev narodnostne skupnosti in si tako pridobil nepozabne zasluge za celoten slovenski narod.

Ohranili ga bomo v častnem spominu.
Dr. Matevž Grilc, predsednik NSKS
Dr. Janko Zerzer, predsednik KKZ

Ob smrti dolgoletnega vodilnega narodno-kulturno političnega delavca dr. Francija Zwittera izrekamo Zvezi slovenskih organizacij, Slovenski prosvetni zvezi, Zvezi koroških partizanov, Zvezi slovenskih izseljencev in Zvezi slovenskih žena iskreno sožalje.

Prof. dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu in Lojze Peterle, zunanji minister R Slovenije

Ob težki izgubi, ki je prizadela koroške Slovence in še posebej Vašo organizacijo zaradi smrti dolgoletnega predsednika dr. Francija Zwittera, vam izrekam v imenu deželnega vodstva Slovenske skupnosti in v svojem imenu globoko občute-no sožalje.

Prosimo Vas, da izrazite naše sočustvovanje tudi družini rajnega javnega delavca.

Ivo Jevnikar, deželni tajnik Slovenske skupnosti, Trst

Ob težki izgubi, ki vas je doletela s smrtjo dr. Francija Zwittera, iskreno sožalje.

Boris Race

Globoko pretreseni smo prejeli vest o izgubi nekdanjega predsednika Vaše organizacije, uglednega in cenjenega koroškega Slovenca dr. Francija Zwittera. Njegovo življenje je bilo v veliki meri posvečeno krepitevi slovenske narodne zavesti in slovenski skupnosti kot celoti. S tem se je za vedno zapisal v zgodovino slovenstva.

Dovolite mi, da vam v imenu našega generalnega konzulata in v svojem lastnem imenu izrečem izraze najgloblje sožalja.

Jože Jeraj, generalni konzul RS

Globoko užaloščeni smo dobili vest, da nas je za vedno zapustil dr. Franci Zwitter.

Dr. Zwitter na bo ostal v spominu kot viden borec proti fašizmu, dosleden demokrat ter neutrujen zagovornik uveljavljanja pravic Slovencev na Koroškem. Povsod, kjer živimo, smo s smrtjo dr. Zwittera izgubili uglednega Slovenca, ki se je v vseh svojih odgovornih funkcijah zavzemal za iskreno prijateljstvo in sožitje med narodi.

Prosimo vas, da ob izgubi dolgoletnega predsednika Zveze slovenskih organizacij na Koroškem in prijatelja, ki nam bo za vedno ostal v spominu, svojcem dr. Zwittera prene-sete izraze našega iskrenega in tovariškega sočutja.

Za Združeno listo soc. demokratov:
Janez Kocijančič predsednik

Globoko je presunila koroške Slovence žalostna vest o smrti gospoda dr. Francija Zwittera, dolgoletnega predsednika Zveze slovenskih organizacij na Koroškem.

Prejmite izraze našega iskrenega sožalja. Poslovil se je mož, ki je z neomajno zvestobo do narodnega izročila na najbolj odgovornih mestih političnega in kulturnega življenja koroških Slovencev prispeval pomemben delež v boju za pravice koroških Slovencev in s tem za ohranitev slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Slava njegovemu spominu! Za Enotno listo: Andrej Wakounig, predsednik

Ob boleči izgubi Slovencev na Koroškem in vsega slovenskega naroda ob smrti dr. Francija Zwittera izražam najgloblje sožalje.

Zveza Slovencev videmske pokrajine, Viljem Cerno, predsednik

Ob smrti vašega dolgoletnega predsednika, ki je bil tesno povezan tudi z našim institutom, vam izrekamo iskreno sožalje.

Kolektiv Instituta za narodnostna vprašanja, Ljubljana

Proslava ob 50-letnici smrti Matije Verdnika-Tomaža

V Svečah spomin padlim za svobodo in demokracijo

Letos mineva 50 let od nasilne smrti partizana in narodnega heroja Matije Verdnika-Tomaža in njegovih soborcev proti nacizmu in za svobodo. V nedeljo, 6. februarja 1994 dopoldne je Zveza koroških partizanov vabila v Sveče na že tradicionalno spominsko svečanost, ki so se je udeležili številni rojaki s to in onstran meje in tako izpričali svojo zavezanost idealom svobode in antifašizma.

Predsednik ZSO dr. Marjan Sturm se je poklonil spominu padlim borcem v Svečah

Predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte-Luc je uvodoma dejal, da velja svečanost tudi spominu vsem tistim, ki jih je zločinski nacizem pahnil v ječe in zapore, odvedel v koncentracijska in izseljeniška taborišča. Predvsem danes, ko nacizem spet dviguje svojo glaavo, nam njihova žrtev in trpljenje nalagata dolžnost, da smo budni in se upremo vsem poskusom obujanja nacistične miselnosti. Odločno je treba obsoditi ščuvanje in sovraštvo proti tujcem in proti manjšinam, kajti besedno nasilje se lahko spremeni v dejansko nasilje. Dogodki

v Jugoslaviji so opozorilo, da je treba vse sile vložiti za doseg in ohranitev medsebojnega sporazumevanja in strpnega sožitja in nastopiti proti razpihovanju narodne nestrpnosti.

Slavnostni govornik, predsednik Zveze slovenskih organizacij Marjan Sturm je dejal, da srečanje v spomin smrti Matije Verdnika-Tomaža ni zgubilo ničesar na pomenu. Njegovo delovanje je treba videti v okviru razvoja tedanjega časa, ko so po anšlusu Avstrije k Nemčiji začeli tako s pripravami na nasilni pregon koroških Slovencev. Brez tega pregona,

ki je Slovence obsodil na likvidacijo kot narodna skupnost, ne bi bilo antifašističnega upora med koroškimi rojaki, ki ga je med prvimi organiziral prav Matija Verdnik-Tomaž. Če danes nekateri trdijo, da so se koroški partizani borili za priključitev k Jugoslaviji, potem postavljajo dejstva na glavo. Partizani so se borili za svobodo, za preživetje svoje narodne skupnosti tako kot tudi številni drugi narodi v Evropi. Koroški slovenski upor je zato dostojen prispevek k svobodi in demokraciji.

Srečanje v spomin Matiji Verdniku-Tomažu in njegovim padlim soborcem pa je hkrati opomin vsem, da se taka morilska vojna ne bi več ponovila. To je toliko bolj pomembno, ker smo danes priča hudih nacionalizmov, ki ponekod preraščajo v krvave vojaške spopade. Morije, žrtve in uničevanje so spet na dnevnem redu. V imenu naroda se ščuva proti drugemu narodu in se bijejo in umirajo ljudje, kot v bivši Jugoslaviji in bivši Sovjetski zvezi, v zapadni Evropi pa narašča sovraštvo do tujcev.

Sturm je omenil potrebo po osveščenem odnosu do lastne zgodovine. Tisti, ki na Koroškem zahtevajo, da je treba partizanske spomenike spraviti, naj vedo, da so za Slovence ti spomeniki spomin upora in opomin, da smo vsi skupaj odgovorni za sožitje v deželi. Pripravljene smo, tako Sturm, kritično preveriti določene elemente antifašističnega boja, a ta boj kot celota ostaja svetla točka v naši zgodovini. Do tega spoznavanja se bo moral doko-

pati tudi večinski narod v deželi. Osveščen odnos do zgodovine bo v Evropi še kako potreben.

Sturm je poudaril, da se bo ZSO na antifašističnih osnovah trudila za sodelovanje z demokratičnimi strukturami večinskega naroda, kajti tudi ta boj je gradil na sodelovanju vseh poštenih neglede na narodnostno pripadnost. V času nacionalističnih ekscesov je potrebno, da kot manjšina iščemo nove odgovore na te nedemokratične izzive, je dejal Sturm. Kajti lahko se zgodi, da bojo ti, ki razširjajo sovraštvo do tujcev, v to sovraštvo zajeli tudi avtohtone manjšine. Samo mednarodno sožitje lahko obrani ta napad.

V imenu Narodnega sveta koroških Slovencev in Enotne liste je spregovoril Franc Jožef Smrtnik. Dejal je, da so koroški Slovenci šli v partizane zato, ker so se hoteli upreti fašizmu in se borili za svoj jezik in za domovino, ne pa za kakšno ideologijo. Takrat so koroški Slovenci bili enotni, ker so vsi vedeli, da so partizani edini, ki so se uprli fašizmu. Smrtnik je kritično pripomnil, da danes očitno zaveden koroški Slovenec ni več časa primeren. Slovenci bomo preživeli le, tako Smrtnik, če bomo na vseh področjih delovali samostojno in neglede na svetovni nazor posameznika govorili vedno z enim močnim skupnim jezikom.

Svečanost na sveškem pokopališču sta olepšala moški zbor SPD „Bilka“ iz Bilčovsa in Godba na pihala z Jesenic.

wafra

Koncert pri Cingelcu na Trati

Koncert starih in novih, ljudskih in umetni pesmi, je v nedeljo, 6. februarja 1994 popoldne pri Cingelcu na Trati priredilo SPD „Borovlje“. Svojskost tega koncerta je bil nastop pevskega krožka „Graški študentje“ pod vodstvom muzikologa Berteja Logarja, saj jih z boroveljskim društvom in Cingelcom veže dolgoletno in plodno pevsko prijateljstvo. Pred dvajsetimi leti že namreč so graški študentje (vodil jih je prof. Jožko Kovačič) nastopili pri Cingelcu takrat posredno sodelovali pri ustanovitvi ansambla „Dra-

va“. Nastop graških študentov pred več kot desetimi leti pa je bil povod za ustanovitev dveh moških zborov: okteta Suha in boroveljskega moškega zbora.

Študentje so se predstavili kot zelo domiselna in ubrana skupina z zelo pestrim in bogatim repertoarjem, ki sega od renesančnih „Alta trinita beata“ in „Tu ne cede malis“ Jakoba Peteliña Gallusa preko popevk iz Jamaike, Francije in Anglije do slovenskih umetnih pesmi avtorjev Josipa Stritarja in Milke Hartmanove in do ameriškega mjuzikla Hair. Zbor sta spremljala Stanko

Smrečnik (bobni) in Janez Gregorčič (kitara), slednji pa je sam prispeval eno skladbo.

V okrepljenem sestavu se je občinstvu predstavil domači moški zbor pod vodstvom Ro-

mana Verdela. S pesmijo „Kje je moj mili dom“ se je posebej zahvalil Jakobu Oraschu z Vesce za velikodušno podporo.

„Sekstet Borovlje“ pa zaradi obolelosti več pevk na žalost ni mogel nastopiti.

wafra

Dvojezična trgovska akademija v Celovcu

Po študiju IBW nudijo trgovske akademije najboljšo gospodarsko izobrazbo avstrijskih šol.

Zato imajo absolventi trgovskih akademij najboljše poklicne perspektive:

- Poklici v boljših pozicijah v gospodarstvu in administraciji management
- zavarovalništvo
- marketing
- zunanja trgovina
- turizem-
- industrija

Predvsem dvojezična izobrazba v slovenščini in nemščini ima prednost. Absolventi Dvojezične TAK imajo dodatno kvalifikacijo. Menedžerji z znanjem slovenščine so specialisti za evropske države s slovanskimi jeziki. Poleg dvojezičnosti še dva obvezna tuja jezika, torej - bilingvalni pouk v nemščini in slovenščini, angleščina, italijanščina.

Absolventi TAK imajo po maturi obrtne upravičenosti (Gewerbeberechtigung), ki olajšajo obrtno in podjetniško dejavnost, pravico do študija (Studienberechtigung). Prijavite se pravočasno, kajti TAK lahko sprejme le omejeno število dijakov.

Mag. Ambrusch-Hoja, ravnateljica

Iz ženskega vidika

Zakaj se žrtvujemo?

piše Štefka Vavti

Če si ogledamo tekste slovenskih pesmi, v katerih je opisana ženska, nas naravnost bode v oči dejstvo, da so ženski največkrat pripisane lastnosti kot so: ljubeznjivost, požrtvovalnost (tudi za narodov blagor), prilagodljivost, veselje in dobra volja.

Njene naloge pa so v prvi vrsti skrb za otroke in njihova vzgoja v „dobre Slovence“ - za to se daje Slovenkam tudi odgovornost: „Draga mamica slovenska, kaj ti meni vzela si? Moja je beseda grenka, v njej slovenskega nič ni.“ (Iz pesmi Valentina Polanška)

Nek sociolog je zapisal, da narava odloča o tem, ali smo ženskega ali moškega spola, kultura pa o tem, kaj pomeni biti moški ali ženska. Naša kultura je v preteklih desetletjih (in velikokrat tudi še danes) dala ženskam vlogo v tako imenovanem notranjem območju, medtem ko moški igrajo vse glavne vloge „zunaj“, v politiki, družbi, kulturi...

Tudi če danes veliko govorimo o enakopravnosti ženske in smo jo v nekaterih območjih vsaj deloma (ali pravno) dosegli, je prav življenje na vasi dokaz za to, da imajo oblast še vedno moški. Nedavno od tega sem brala znanstveni spis z naslovom: Kje je moški še pravi moški? - avtor je opisal življenje na podeželju in na vasi, kjer je ženska odgovorna za socialna in čustvena območja, medtem ko moški organizirajo, prezentirajo v javnosti, vladajo (na primer v društvih) ipd.

Medtem ko prevzamejo tako imenovane „častne vloge“ moški, smejo ženske prevzeti vloge „tajnih pomagačev“. To pa ne pomeni nič drugega, kakor to, da v ozadju pripravljajo, čistijo, kuhajo, pečejo in seveda strežejo.

Te vloge nas je „kultura“ naučila že v zgodnjem otroštvu, zato se jih pozneje le težko otresemo, tudi če bi hotele. Kadar je treba kaj pospraviti, pomiti posodo, pač kaj hitro priskočijo ženske. Tudi tedaj, če bi jih hotel ali lahko prevzel kak moški.

Enako velja za odgovornost, ki jo prevzamemo za (etnični) razvoj naših otrok. Kadar moj sedemletni sin začne doma govorčiti le še nemško, se vprašujem: Kje je za to vzrok v mojem ravnanju? Saj govorim z njim le slovensko! Kaj sem le napravila v vzgoji napak?

Skratka sama prevzamem vso odgovornost za razvoj otrokove etnične identitete, namesto da bi vsaj prav tako upoštevala zunanje pogoje kot so nemško okolje, družbeni pritisk, prijateljski krog...

Olimpijske igre 1994

Od 12. do 27. februarja 1994 bodo v Lillehammerju na Norveškem 17. olimpijske igre. Prvič v zgodovini olimpijskih iger zimskih in poletnih iger ne bodo več izvedli v istem letu, temveč izmenoma vsaki dve leti. Zaradi tega premika so olimpijske igre v Lillehammerju le dve leti za igrami v Albertvillu.

Mesto Lillehammer z 22.800 prebivalci leži ob severnem koncu največjega norveškega jezera Mjosa. Od glavnega mesta Oslo je oddaljeno 2 uri vožnje z avtom ali vlakom (186 km).

Tekmovanja se bodo odvijala v mestu Lillehammer samem (nordijske konkurence, hokej), v Kvitfjellu (ženski in

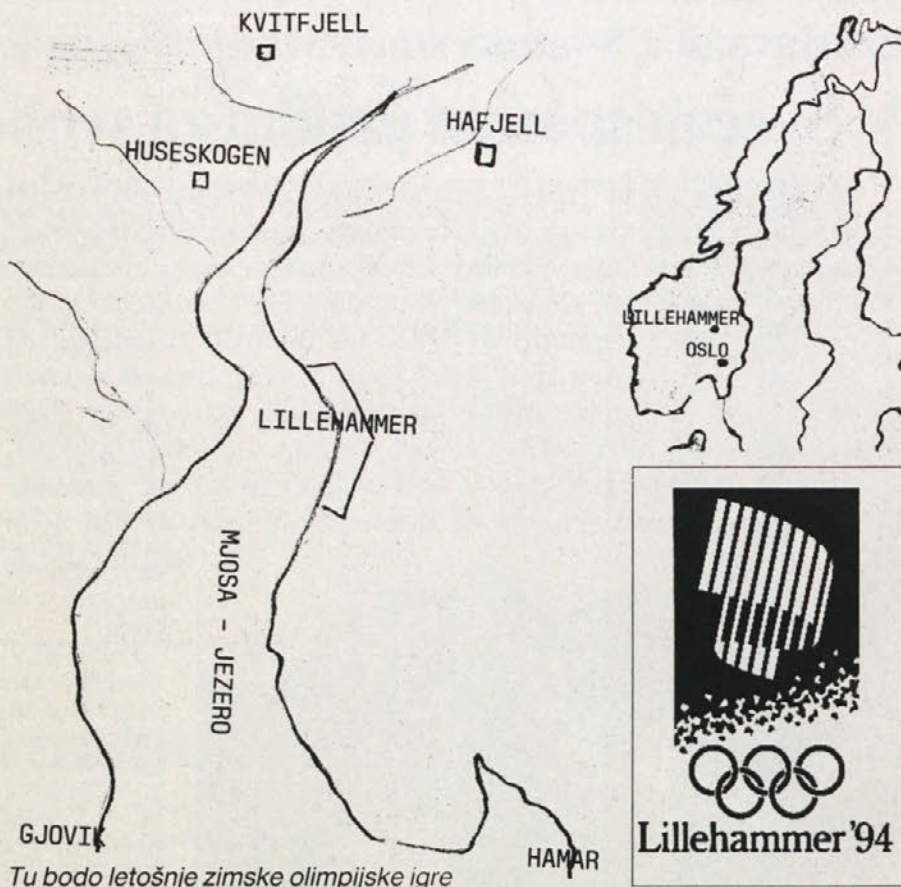
moški smuk ter super veleslalom), v Hafjellu (slalom in veleslalom), v Huseskogenu (sankanje in bob), v Hammarju, kjer so zgradili znamenito dvorano za drsanje in hitrostno drsanje na ledu. Ta „Wiking-dvorana“ je postala znamenje teh olimpijskih iger. V Gjoviku pa bodo igrali hokej v dvorani, ki so jo izdoblili v goro.

Zelo glasni so postali tudi tisti, ki trdijo, da je Lillehammer dobil igre s prevaro, saj je bila kandidatura pogojena z nizkimi stroški, ki pa so od prvotnih 3,4 milijard šilingov narasli že nad 13!

V glavnem je bilo v ospredju pri vseh gradnjah vedno tudi varstvo okolja. Zanimivo tudi,

da so hiše olimpijske vasi zgrajene tako, da se jih pozneje lahko postavi kjerkoli, v glavnem pa so že prodane na Japonsko in v druge predele Norveške.

Dnevno pričakujejo nad 150.000 obiskovalcev, ki bodo prišli v Lillehammer in okolico. Seveda je zato največja skrb, kako jih bodo nahranili in napojili. Zato so organizatorji dovolili, da se nekatere trgovine v času iger spremenijo v restavracije in bare. Cena malega piva bo okrog 60 šilingov, kar je za marsikoga precej pretirano. Norvežani pa visoko ceno piva in vina opravičujejo predvsem kot sredstvo boja proti alkoholizmu.

Tu bodo letošnje zimske olimpijske igre

Smučanje

Daniel Užnik zmagal FIS-smuk

Ves pretekli teden je Daniel Užnik sodeloval na avstrijskem prvenstvu, kjer je v slalomu po prvem teku bil še na drugem mestu, v drugem teku pa je izpadel. Nekoliko razočaran je bil tudi nad tretjim mestom v super-veleslalomu, kjer je vodil do štartne številke 50, nato pa so se izboljšali pogoji na progi, tako da se je konec koncev moral zadovoljiti le s tretjim mestom. V smuku je zasedel le nesrečno četrto mesto. Dan navrh pa je na isti progi na FIS-tekmi pokazal svoje znanje in

zmagal.

Vse važnejše pa je dejstvo, da so odgovorni za sprejem v avstrijski kader izjavili, da Daniel glede na dosedanje uspehe lahko računa s sprejemom v avstrijski kader.

Uvrstitve ostalih članov ŠD Šentjanž: **Tatjana Zablatnik** je zasedla pri super-veleslalomu v Podklostru tretje mesto. V Weissbriachu so v svojih skupinah zasedli sledeča mesta: 2. Birgit Filipič, 4. Tatjana Zablatnik, 5. Marion Maloveršnik; 2. Silvana Oraž, 2. Markus Vouk.

Šah

SŠK Obir v Železni Kapli

V zadnji številki smo poročali o dosežkih Slovenskega športnega kluba Obir v karateju in v sankanju (Velika nagrada Avstrije...), tokrat pa nekoliko pregledimo nastope šahovske sekcije, ki jo vodi direktor Stobier.

● Ob koncu leta so šahisti zbudili precej pozornosti domačinov s 1. občinskim šahovskim turnirjem. Cilj je bil pridobiti nove, predvsem mlajše igralce za klubski moštvi. Turnirja se je udeležilo 20 šahistov. Občinski šahovski prvaki so postali Andreas Ojster pri mladincih, Andreas Karner pri igralcih brez elo-točk in Christian Wolte pri igralcih z elo-točkami.

● Prvo moštvo je jesensko prvenstvo v 2. D razredu zaključilo s „smolo“. Zasedlo je „le“ tretje mesto lestvice in se mora sedaj v spodnjem playoff(u) boriti za obstanek v drugem razredu. Tu so šahisti SŠK doslej igrali

že dve tekmi. Proti Gospe Sveti IV so zmagali tesno 4,5 : 3,5, proti Trantschachu I pa jim je šlo bolje in je bil izid 5,5 : 2,5. K skupnim 10 točkam so doslej prispevali novinec Karner 1, Stobier 1, Moser 1, Wolte J. 1, Wolte H. 1,5, Hanscho in Wolte Chr. celo po 2 ter manj razpoloženi legionar Joković 0,5. Če bodo igralci enako zbrani tudi pri naslednjih vigradnih dvobojih (čakajo še moštva Sveče, Eitweg, Velikovec, ASK in Wietersdorf), smemo pričakovati uvrstitev v prednji polovici – kar bi zadostovalo za obstoj v 2. razredu.

● Naraščaj – drugo šahovsko moštvo SŠK Obir – je jesensko prvenstvo v 4. D razredu doigral na tretjem mestu. V tem moštvu so Topar M., Soukup T., Karner A., Kornberger E. in Ojster A. Trenutno igrajo povratno prvenstvo in tudi zelo pridno trenirajo.

Olimpija 2002 na Koroškem?

Za izvedbo zimskih olimpijskih iger leta 2002 se poteguje 10 kandidatov, med njimi tudi Koroška skupno s Slovenijo in Furlanijo-Juljsko krajino. To kandidaturu podpirata Slovenija in

Italija, avstrijski olimpijski komite pa bo po vsej verjetnosti podprl kandidaturu Gradca. O treh dežel bi bile vsakakor novost, Avstriji pa bi ustrezalo dejstvo, da bi si stroške delile tri države.

Odbojka

Dekliška šolska liga

Dekliška šolska liga za odbojko (to so dekleta iz 2.-4. razreda) in Mira Trampusch kot kapetan) v tem šolskem letu spet odlično napreduje. Od začetka novembra do sedaj so odigrale 8 iger. V prvem kolu so postale druge, zmagale so v vseh igrah proti vetrinjski gimnaziji in eno igro proti glavni šoli v Možberku. Nato je sledila zmaga proti gimnaziji-Völkermarkterring in končno so premagale v ponedeljek,

31. 1., v odločilni igri glavno šolo v Dobrli vasi. S to zmago so vstopile v finalni kolo, to se pravi, da so se uvrstile med prvih 12 moštve. Če se je tekmovanje začelo s 30 moštvi, so dosegle že sedaj lep rezultat. Seveda pa dekleta upajo na še nadaljne zmage, kajti že pred leti (ta dekleta so že maturirala) je presenetilo moštvo iz slov. gimnazije in postale so deželne prvakinje. Ali jim bo letos spet uspelo?

M.E.

Košarka

Košarkarji SAK nimajo nasprotnika

V neverjetni formi so trenutno mladi košarkarji SAK – tako šolarji kot tudi mladinci – saj po vrsti zmagujejo svoje tekme. Ni čuda, da so igralci sami zelo zadovoljni in navdušeni, prav tako pa se

teh uspehov veselijo trener Tone Pavlič, Bogdan Kavčič, Luka Šefic, prof. Anton Malle in Danilo Prušnik, ki v glavnem spremljajo košarkarje na vseh tekmah in za to žrtvujejo svoj prosti čas.

Rezultati zadnjih tekem:

Šolarji
SAK : SUK Lerchenfeld 47:25 (21:10)
Stojan Vavti (24), Tomaž Jager (19), Luka Korošec (2), Truppe Lukas (2)

SAK : Wolfsberg 56:33 (32:7)
Tomaž Jager (20), Stojan Vavti (20), Daniel Ramalan (6), Lukas Truppe (2), Marko Kuežnik (2)

Mladinci:

UNION Celovec : SAK 46:79 (22:38)
Janez Tomc (27), Stojan Vavti (24), Nejc Jager (11), Tomaž Jager (10), Martin Majhen (5), Filip Ereiz (2)

Bau Egger : SAK

57:65 (30:28)
Zelo napeta tekma, saj so se tu pomerili najboljši; moštvo Bau Egger je drugi na lestvici in je v polčasu celo vodil. V drugem delu tekmovanja pa so slovenski košarkarji zaigrali zbrano in še prepričljivo zmagali.

Trg : SAK

24:78 (6:40)
Marko Holešek (26), Tomaž Jager (13), Stojan Vavti (12), Martin Majhen (6), Filip Ereiz (10), Thorsten Umek (5), Marko Kuežnik (4), Lukas Truppe (2)

Nogomet

Koroška liga – konec zimskega prestopnega roka

Skoraj vsa nogometna moštva koroške lige so si v zimskem prestopnem roku poiskala nove igralce, ki naj bi moštva okrepili. Tako seveda tudi SAK in njegov najostrejši nasprotnik za naslov koroškega prvaka VSV iz Beljaka, ki je trenutno na prvem mestu. VSV si je pridobil igralca, ki si ga je želel tudi SAK, Salfeldnerja, poleg tega pa nevarnega napadalca A. Para, ki je eden najboljših strelcev koroške lige.

Pa poglejmo, kaj je novega v Slovenskem atletskem klubu: Kot smo že poročali, sta se v klub zopet pridružila **Werner Urschitz** in **Mario Pihorner**, iz Rikarje vasi pa se je vrnil mlad igralec **Roman Kóncilia**. Iz Velikoveca je prišel 19-letni **Christian Petschenig**, ki šteje med najbolj perspektivne napadalce na Koroškem. Pred dvema letoma je igral na Dunaju pri Admiru Wacker (LZ Südstadt).

Vse bolj izkušen igralec, od katerega si SAK marsikaj pričakuje, pa je **Tomislav Bošnjak**, ki je kot profesionalni igralec eno leto na Malti in dve v

Islandiji. Je sredinski igralec, ki pa je nevaren tudi pred nasprotnikovim golom. Bošnjak je poleg Saviča in Vrabaca tretji legionar, igrati pa je dovoljeno le dvema. Težka naloga za trenerja dr. Ramšaka.

Ekipi SAK se je pridružil tudi mladi perspektivni vratar **Gerald Kummer**, ki je do sedaj igral pri Klopincu, kamor je odšel dolgoletni drugi vratar SAK Heinz Wastian. Prav tako bo v Klopincu, ki se hoče rešiti izpada iz podlige, igral tudi Boris Popovič.

Vrsta novih obrazov pri koroškem prvaku, ki so skupno s standardno ekipo že začeli naporen trening (6 krat tedensko). K temu se bodo pridružile še pripravljalne tekme, od 25. februarja do 5. marca pa bo šel SAK na priprave v Pulo. Do prve prvenstvene tekme (19. marca v Borovljah) čaka torej naše nogometne naporen čas.

Preteklo soboto so odigrali tri pripravljalne tekme, ki so jih vse zmagali: SAK:Klopincj 3:1, SAK:Sinča vas 5:3, SAK:Železna Kapla 6:1.